

licitare ē frequēter estimare valorē rei vēdibilis. Et licitator. i. suator vel puocator. seu pſeneta.
¶ Licitatio est veditio pposita. vt cū aliq̄s emptor i re ab altero volente emere p̄ciū auget. Cū qñ aliq̄ res publice venalis exponit. r vn̄ offert decē r alter qundecim qñ p̄ clamatū est q̄ plus offert eaz habeat. ille q̄ plus offert d̄r aliū vincere licitatioē. vñ cū altez sic itendit superare plus offerēdo i q̄cūqz negociatioē licitatio ē. vt q̄ licitatioē vincit rē ferat. C. de sacrosan. eccle. auten. q̄ res. r. C. de fi. instru. r iure haste fiscalis. l. q̄cūqz. li. x. Est ergo licitatio subbatio. vel oblatio ad subbationē. vt i. l. licitatio. ff. de publi. iudi.
¶ Licitary dicunt q̄ emēdo vendēdo vel p̄duēdo rē aliū quā. vel negociādo aliq̄d aliud plus offerēdo. alter altez contendit superare.
¶ Licētia m̄kriplex ē. vt no. archi. xxiij. q. ij. si abſtineret.
¶ Lima est instrumentū fabzile r ferreū quo metalla ro duntur. poliunt. minuunt. r purgant. vñ. i. s. cū ergo. ibi ferreū. r est glo. in. c. pastoralis. de re iudi. in cle.
¶ Limites sūt fines vel termini regionū. Inde limitare terminare dicit vel restringere. vñ limes est termin⁹ agris positus vel p̄atis seu cāpis. vel d̄r of meta. Sed limen ē strotus dom⁹ dictū a limite. Nā limina sūt edii. limites v̄o regionū vel finii. de quo insti. quib. mo. ius pa. po. fol nitur. s̄. dictum est autem.
¶ Limitati dicunt q̄ p̄stituti sunt inter castra r ciuitates vel p̄fina oppida vt limites defendāt r colāt. vt. C. d̄ fū. limi. l. vti. in. fi. lib. xi. Et dicit accur. sup rub. ibidē. q̄ qdā habēt p̄ limitosis limitrophis. a trophos. i. deſcriptio. r limites. i. deſcripti ad v̄sum limitum. alias militū. qui imperium custodiunt.
¶ Liminarche dicunt p̄ncipes locoꝝ in qbus sunt diuerſariū puinciarū aut regnoꝝ diuerſos limites r termini. Inde etiā dicunt colimiarche q̄ p̄fina oppida vel ciuitates tenēt tras limitē locoꝝ.
¶ Linea est collectio p̄sonaz ab eodē ſtipite deſcēdētūz diuerſos gradus p̄tines r numeros distinguens. vide no. p̄ Jo. and. sup arborē p̄anguinitatis.
¶ Linthea. nō dubitat velū vocari.
¶ Lintheary sūt q̄ lintheas nautis vel nauū. vel linthearyoꝝ negociationē exercent rē.
¶ Linthearia. dicit talis negociatio.
¶ Linthearioſa. vel lintheariū ē negociatio linthearioꝝ.
¶ Litē p̄edere ē litis p̄testationē eē v̄l litē i incerto eē. euz tñ ambiguus sit eius exitus r cūctus. Nā litis r iudicioꝝ cūctus est incertus. ff. de pecu. l. qd̄ debet. r pendere autē d̄r lis p̄ oppositionē. reculationē. p̄sultationē vel relationē vel q̄d̄ diu diffinitua finia nō est lata. de quo p̄ docto. vt lit. penden. per totum.
¶ Litē p̄testari d̄r qñ actor p̄ponit intentionē suā r actio nē corā iudice p̄ aliquē. r ille statim negat. tūc est litis p̄testata. Et d̄r pendere. nā in suspēso sūt oia donec lis sopiat. i. terminet vel ad supioꝝ negociū trāsmittat. Et d̄r lis p̄edere quo ad hoc vt nihil inouet q̄ tuoz r currentib⁹. p̄rimo q̄ citatio emanauerit. Secdo q̄ a iudice p̄petēte. Tertio q̄ ad p̄tē puenit vel p̄tē ipediente quomin⁹ puenit. Quarto q̄ in ea talia sint exp̄ſa p̄ q̄ ps instruat super qbus pueniat. vt in cle. fi. vt li. p̄. Et pot̄ addi q̄ntū vt ibi nota. q̄ emanat r pueniat debito tēpore.
¶ Litis p̄testatio est negociū p̄ncipalis ab actore r reo hic inde scā narratio. Quā narrationē p̄cedere oꝝ libellus nisi forte de p̄sensu p̄tū remittat. Sit autē litis cōtestatio corā iudice p̄ narrationē actoris r p̄dictiozā r̄ſiones rei. vt qz negat vel p̄ aliquā exceptionē opponit aio p̄testadi litē. i. ea mēte vt in cā p̄cedat vel deſistat. Est ḡ litis p̄tes.

¶ In gos. hinc inde ap̄d iudicē negociū p̄ncipalis scā narratio p̄ p̄ncipales p̄sonas nō p̄ aduocatos nisi forte p̄ncipales adeo fuerint indiscreti vt eoz defectus de licentia iudicis p̄ alios suppleat. vt l. c. pastoralis. de iudi. Et litis cōtestatio ē initiū actōis r p̄ſictus i cā. de s̄ vide glo. bonā in. c. dudū. ij. in ver. p̄p̄ſitā. d̄ elec. quō r qñ fiat litis p̄tes.
¶ Litigiosa res ē mobilis vel immobilis vel se mouens de cui⁹ dñio cā mouet iter petitoꝝ r possessiozē p̄uētiōe iudicialia p̄ciū vel p̄ncipi oblati r iudicib⁹ insinuat. r p̄ eū situro reo cognitis. C. de litig. autē. litigiosa. Sit at res litigiosa incōtinētī oblatio libello. Alij dicūt rē litigiosā nō eē añ litis p̄tes. de s̄ glo. in. c. i. vt lit. pen. lib. vi.
¶ Litis p̄tationē limitis p̄ns nomē ſumpſit de q̄ Virgili⁹ Limes erat positus litē vt discerneret agri. c. forus. d̄ v̄b. fig. ad medij. Et lis d̄r mota cū fuerit p̄testata. c. ex pre. ij. de v̄b. fig. r. c. aduersario. de excep.
¶ Litis qñ p̄testa. ē qñ aliq̄s p̄uētus i iudicio sup reb⁹ mobilib⁹ q̄s possidet noie alieno noiat dñz i iudicio r accipit inducias ad venūciādū dñō. vt ad iudicē veniat vel mittat. si ipse dñs nō p̄pareret i termino sibi dato. r lis qñ cōtestata ē dñz sine h̄r p̄ p̄testata ad interrūpedū lōgi t̄p̄is p̄scriptionē vt in. c. qñ frequēter. s̄. in alij. v̄. qd̄ si sup. vt lit. non contestata.
¶ Litteris d̄r obligatio p̄bi qñ qz p̄testat aliq̄s i aliq̄ instrō se recepisse pecuniā quā nodūz recepit sub ip̄e nūciatiois future sibi faciēde put a creditore eidē p̄missum extitit. Illi cōpetit exceptio non numerate pecunie. si exigit ab eo debitum anteq̄ recepit.
¶ Littere de rato dñr p̄curatorie qz p̄stitus p̄curatoꝝ semp̄ aduicit in fine qz quicquid p̄curator fecerit sup cā ad quā datus est ratū gratum rē. habebit. vt in. c. cū dilect⁹. de relig. domi. in glo.
¶ Litigatoris nomine nō solū actor sed et reus intelligit. vt. c. i. de lit. conte. li. vi.
De Lo
¶ Locatio ē p̄sone vel rei ad v̄ſū scā p̄cessio vel mercede v̄l pecunia nūciāda p̄uēta alioq̄ d̄ alia re erit p̄tē inoia tus de q̄ vide no. p̄ doc. de loca. r p̄duc. sup rub.
¶ Loculus est bursa vel marsupij. in. c. i. d̄ de p̄posi. in glo. dominus loculus habuit. vt idigētib⁹ subueniret. r. ij. q. ij. dominus loculus faciat.
¶ Locator ē ille q̄ rē aliq̄s p̄ certo p̄cio vel certa mercede alicui v̄tēdā p̄cedit vel aliū rē sua mercede sibi p̄uēta v̄t p̄mittit. vt cū loco tibi domū meā ad h̄tanduz in ea. ego dicoꝝ locator. Tu v̄o q̄ sic v̄teris seu ad v̄sum recipis p̄ductor nūcuparis. vt i. c. i. de loca. r p̄duc.
¶ Locati actio. Regre. s̄. actio locati.
¶ Locuplex. Regre. s̄. bona libertoz.
¶ Locus religiosus. Requie. infra religio.
¶ Locus sc̄us d̄r q̄ firm⁹ ē r virtutib⁹ munitus. dicit qd̄ sanct⁹ qz p̄ sanguinib⁹. i. p̄ peccatis imolar̄ oꝝ. de q̄ insti. de rerū diuisi. s̄. sancte quoqz res.
¶ Locus insignis s̄m Jo. an. i. c. statutū d̄ rescrip. li. vi. ē ciuitas. l. ibi n̄ sint p̄iti. Et d̄ B̄oat ibi rōnē. s̄z s̄z Jan. hof. abb. nō sufficit eē ciuitatē nisi sit ibi copia p̄itoꝝ. Cōp. d̄c̄ sufficit si d̄ vicino p̄ſit loco h̄r p̄iti. Pau. de legarys. in cle. vnica. d̄ fo. p̄pe. d̄c̄ isignē locū i q̄ p̄tē copia h̄r necessario r̄ p̄ ep̄o familia r eq̄tib⁹ suis l. non ibi sit copia p̄itoꝝ.
¶ Loci adiectō significat diuerſimode disp̄ōi. Verbi grā Testator d̄c̄. Ticio lego cētū q̄ sibi volo solui de pecunia quā h̄eo in tali loco puta tali castro tali archa. Et si in illo loco nihil est. tūc nihil debetur. si minus est nihilominus tota pecunia debet. l. quidam testamento. de leg. l. i. l. i. r̄tius. ff. de ali. r ciba. legatis. vbi testator legauit alimenta libertis. postea scripsit qz ex certis fundis p̄cipiant. si nō